

DEN følgende Eftermiddag sad Jytte alene ude under Kastanjerne, mens den øvrige Familie hvilte sig ovenpaa den solide Frokost. Det var en graa, stille Dag med tung Luft og Tordenvarme. Jytte sad bøjet over Bordet med Haanden under Kinden og læste i en Avis, der laa udbredt foran hende. Af og til tog hun et Kirsebær fra en Skaal, der stod ved Siden af, førte det langsomt til Munden, spyttede Stenen ud i sin Haand og kastede den bort over Skulderen, altsammen uden at tage Øjnene fra Bladet. I Kastanjekronerne oven over hende summede Bierne omkring Blomsterresterne. Det tonede deroppe som i en uhyre Kube.

Det hørte til Sjeldenhederne, at Jytte saadan faldt hen i en Avis. Hun plejede kun at læse de smaa Notitser med Bynyt og Anmeldelserne fra Koncertsalene. Resten interesserede hende i Almindelighed ikke. Men der stod i disse Dage i »Femte Juni« en Række livlige Rejseskildringer fra den italienske Riviera, netop fra de samme Steder, hvor hun nylig selv havde færdedes med Torben Dihmer.

Det undrede hende hver Dag lidt, at hun saa roligt kunde læse om denne Eventyrkyst, hvor hun havde tilbragt et Par af sit Livs pinefuldeste Dage. Men det blev hende samtidigt ganske klart, at hun aldrig havde elsket Torben Dihmer, ikke siden de